

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **F. N. V.**, zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, adresa pro doručování: Hradec Králové, Resslova 1253/17a, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, pracoviště Hradec Králové se sídlem v Hradci Králové, Slezská 839, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. června 2012, čj. 46091/010-6311-25.5.2012-21985-14-NJ, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18. června 2012, čj. 46091/010-6311-25.5.2012-21985-14-NJ, se z r u š u j e a věc se jí v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náklady řízení v částce 9.600,- Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Milana Jelínka do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaná potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 4. 2012, čj. 46001/110-6311-16.4.2012-6100-RE-3-KOK, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit regresní náhradu 69.920,- Kč, neboť měl svým protiprávním jednáním zavinit vznik sociální události, z jejíhož titulu vznikl V. T. (dále také jen „poškozený“) nárok na nemocenské v uvedené výši za období od 14. 10. 2010 do 31. 5. 2011, a odvolání žalobce zamítla.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí popsala svá zjištění ohledně předmětné události. Uvedla, že V. T. byl od 30. 9. 2010 uznán dočasně práce neschopným a dne 7. 10. 2010 obdržela OSSZ Hradce Králové hlášení ošetřujícího lékaře o změně diagnózy nemoci, která odůvodňuje trvání dočasné pracovní neschopnosti z důvodu úrazu ode dne 3. 10. 2010 do 31. 5. 2011. Nemocenské mu tak bylo vyplaceno za období od 14. 10. 2010 do 31. 5. 2011 v celkové výši 69.920,- Kč.

Dále uvedla, že ze sdělení Magistrátu města Hradec Králové ze dne 2. 11. 2011 se dozvěděla, že se žalobce dopustil přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že dne 3. 10. 2010 ve 2.00 hod. v Hradci Králové, Mánesově ul. před domem čp. 915 fyzicky napadl úderem pěstí do obličeje V. T.. Přestupek byl vyřízen rozhodnutím ze dne 15. 11. 2010, čj. P/2725/2010/OS1/Hra, které nabylo právní moci dnem 15. 12. 2010. Proto OSSZ Hradec Králové zahájila správní řízení ve věci povinnosti žalobce uhradit regresní náhradu.

K námitkám žalobce žalovaná uvedla, že vzhledem k obsahu zprávy o výsledku šetření Policie ČR ze dne 28. 11. 2010 nic nenasvědčovalo porušení léčebného režimu dočasně práce neschopného pojištěnce V. T.. To vyplynulo až z dokumentů předložených žalobcem, resp. jeho zástupcem, dne 5. 3. 2012. Dle žalované proto OSSZ Hradec Králové postupovala v souladu s ustanovením § 125 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.“), protože oprávnění krátkit nebo odejmout nemocenské dle uvedeného ustanovení zaniklo uplynutím 3 měsíců ode dne, kdy k porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce došlo.

K hodnocení věci a námitce jejího nesprávného posouzení uvedla, že správní řízení bylo zahájeno na základě pravomocného rozhodnutí správního orgánu, tj. rozhodnutí ze dne 15. 11. 2010, čj. P/2725/2010/OS1/Hra, které nabylo právní moci dnem 15. 12. 2010., ve kterém byl žalobce jako jediný subjekt uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Žalobce tak způsobil vznik sociální události tím, že svým zaviněným protiprávním jednáním porušil právní předpis a došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku poškozeného V. T..

K průběhu léčení a délky dočasné pracovní neschopnosti žalovaná konstatovala, že v průběhu odvolacího řízení byl dne 14. 5. 2012 lékařkou oddělení lékařské posudkové služby OSSZ Hradec Králové na základě prostudování zdravotní dokumentace a konzultace s praktickou lékařkou poškozeného učiněn závěr, že praktická lékařka postupovala dle doporučení odborných lékařů, které V. T. pravidelně navštěvoval.

Závěrem žalovaná konstatovala, že regresní náhrada se v souladu s ustanovením § 126 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb. stanoví ve výši vyplacené dávky. Ta byla v daném případě vyplacena za období od 14. 10. 2010 do 31. 5. 2011

ve výši 69.920,- Kč, přičemž jak vyplývá z hlášení ošetřující lékařky, poškozený byl dočasně práce neschopen v souvislosti s úrazem od 3. 10. 2010 do 31. 5. 2011.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí a jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu projednání.

Předně namítl, že správní orgány se při posuzování nároku na regresní náhradu nezabývaly značnými rozpory ve skutkových okolnostech, a to i přesto, že na ně žalobce opakovaně poukazoval. V řízení o regresní náhradě tak vznikly důvodné pochybnosti o tom, zda následek, pro který byly vypláceny poškozenému dávky nemocenského pojištění, vznikl v důsledku protiprávního jednání žalobce, zjištěného příkazem správního odboru Magistrátu města Hradec Králové ze dne 15. 11. 2010.

Žalobce dále zpochybnil délku pracovní neschopnosti poškozeného v důsledku předmětného úrazu. Uvedl, že z odborné literatury vyplývá, že obdobná poranění loketního kloubu se léčí po dobu 3 – 5 týdnů a má zato, že po uplynutí této doby však již důvod pracovní neschopnosti a tedy i nárok na výplatu nemocenského zanikl. Další trvání pracovní neschopnosti a další výplata dávek proto jde nad rámec utrpěného úrazu a není ji možné považovat za důsledek úrazu vzniklého zaviněným jednáním žalobce. Návrhu žalobce na vyjádření nezávislého lékaře k délce pracovní neschopnosti poškozeného však správní orgány nevyhověly, čímž v podstatě znemožnily úplné zjištění skutkového stavu rozhodného pro jejich rozhodování.

Dle žalobce správní orgány rovněž nesprávně posoudily okamžik, od kterého mohl vzniknout nárok na dávku nemocenského pojištění. Zdůraznil, že pracovní neschopnost poškozeného v důsledku úrazu je nutné počítat od doby, kdy došlo ke změně diagnózy nemoci, která odůvodňovala pracovní neschopnost, tj. od 7. 10. 2010. Nárok na výplatu nemocenské tak vznikl až 14 dní po tomto datu.

Dále žalobce s poukazem na ustanovení § 125 a § 31 zákona o nemocenském pojištění uvedl, že již v řízení před OSSZ předložil důkazy o tom, že se poškozený, ačkoliv byl v režimu pracovní neschopnosti, nacházel v době úrazu mimo své bydliště (seděl s kamarády v restauraci v Labské kotlině) a dokonce popíjel alkoholické nápoje. Předloženými důkazy bylo dle žalobce prokázáno, že v době rozhodné pro výplatu nemocenské zde byly dány skutečnosti odůvodňující zkrácení nemocenského vyplácené poškozenému. Správní orgány však k těmto důkazům nepřihlédly a neposoudily tak všechny skutečnosti nezbytné pro určení výše regresní náhrady ve smyslu ustanovení § 126 zákona o nemocenském pojištění. Důsledky nesprávného postupu orgánů nemocenského pojištění a nedostatečné plnění jejich povinností při výkonu dohledu nad dodržováním léčebného režimu poškozeným však nemohou být přenášeny na žalobce.

Poukázal i na ustanovení § 126 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění s tím, že poškozený nepochybně porušoval režim dočasně práce neschopného pojištěnce a byl to proto i on sám, který tímto svým zaviněným protiprávním jednáním přispěl ke vzniku skutečností rozhodných pro vznik nároku na dávku nemocenského pojištění. Z tohoto důvodu měl být případný nárok orgánu nemocenského pojištění z titulu regresní náhrady podstatně snížen o odpovídající účast samotného poškozeného na vzniku rozhodných skutečností. Uvedenými skutečnostmi se však správní orgány vůbec nezabývaly a neprověřily tak v nezbytném rozsahu všechny skutečnosti rozhodné pro vydání zákonného rozhodnutí o regresní náhradě, tj. konkrétně podíl dalších osob na vzniku nároku na dávky.

Závěrem žalobce označil rozhodnutí žalované za nepřezkoumatelné, neboť se odvolacími námitkami žalobce vůbec nezabývala, nevypořádala se s nimi, nezaula k nim žádné stanovisko a neodůvodnila, proč je považuje za důvodné či naopak. Omezila se pouze na konstatování, že OSSZ postupovala v souladu s právními předpisy. Vzhledem k tomu odůvodnění žalovaného neposkytuje dostatečný podklad pro výrokovou část rozhodnutí.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož některé argumenty zopakovala, a navrhla zamítnutí žaloby. K namítanému rozporu ohledně místa úrazu a trvalého bydliště poškozeného uvedla, že žádné rozpory neshledala, neboť v příkazu čj. P/2725/2010/OS1/Hra je uvedeno místo přestupku (úrazu) Hradec Králové, Mánesova ulice před domem čp. 915 a ošetřujícím lékařem bylo v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti poškozeného uvedeno místo pobytu Hradec Králové, Mánesova 915. K délce trvání pracovní neschopnosti poškozeného zopakovala, že lékařkou oddělení lékařské posudkové služby OSSZ Hradec Králové byl učiněn závěr, že praktická lékařka postupovala dle doporučení odborných lékařů, které V. T. pravidelně navštěvoval. Lékařka lékařské posudkové služby plní ve vztahu k ošetřujícím lékařům kontrolní funkci dle ustanovení § 74 a § 84 zákona č. 187/2006 Sb. a splňuje podmínky způsobilosti v oboru posudkové lékařství. K dočasnému krácení nebo odnětí nemocenského rovněž zopakovala, že tato skutečnost vyplynula až z dokumentů doložených právním zástupcem žalobce dne 5. 3. 2012. Oprávnění orgánu nemocenského pojištění krátit nebo odejmout nemocenské podle ustanovení § 125 zákona č. 187/2006 Sb. však zaniklo uplynutím 3 měsíců ode dne, kdy porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce došlo, proto nemohlo již ke krácení nebo odejmutí nemocenského dojít. Shrnula časové údaje pro výpočet nemocenského a připomněla, že ke změně diagnózy došlo dnem 3. 10. 2010, což vyplývá z hlášení ošetřující lékařky o změně diagnózy, které OSSZ obdržela dne 7. 10. 2010. Závěrem dodala, že regresní náhrada nemohla být snížena o podíl samotného poškozeného, neboť dle pravomocného rozhodnutí správního orgánu čj. P/2725/2010/OS1/Hra byl jako jediný subjekt uznán vinným žalobce.

V replice na vyjádření žalované žalobce vyzdvihl jako nejdůležitější skutečnost ve věci určení místa, kde mělo k napadení dojít a následná vyjádření poškozeného.

K tomu podrobně popsal obsah úředního záznamu o podání vysvětlení poškozeného ze dne 3. 10. 2010, obsah sdělení Policie ČR ze dne 28. 11. 2010, obsah lékařské zprávy ze dne 3. 10. 2010, oznámení přestupku ze dne 1. 11. 2010 a záznam o úrazu ze dne 15. 11. 2010. Má proto zato, že nebylo ani prokázáno, že by to byl právě on, kdo způsobil dané poranění poškozenému. Správní orgány se však nezabývaly značnými rozpory ve skutkových okolnostech. Přitom pokud mělo dojít k úrazu u vstupních dveří domu poškozeného, je vyloučeno, aby se jednalo o skutek, pro který byl vydán příkaz ve správním řízení, ve kterém byl prokázán zcela odlišný děj na zcela jiném místě a za zcela jiných okolností a následků. Žalobce má rovněž zato, že dobu léčení musí posoudit nezávislý posudkový lékař, proto navrhl, aby tak učinil soud. Posudkovou lékařku posudkové služby OSSZ HK, o které se zmínila žalovaná, označil za osobu podjatou ve prospěch správního orgánu, pro který posudkovou činnost vykonává.

Ve vyjádření na repliku žalobce žalovaná zdůraznila, že v řízení o regresní náhradě nedošlo k žádnému pochybení, neboť oba správní orgány vycházely z pravomocného rozhodnutí ze dne 15. 11. 2010, čj. P/2725/2010/OS1/Hra, které dne 15. 12. 2010 nabylo právní moci, a postupovaly tak v souladu s ustanovením § 126 odst. 1 a § 145 odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb. Pokud žalobce poukazuje na rozpory ve skutkových okolnostech, ty však měl uplatnit ve správním řízení ve věci přestupku vedeném Magistrátem města Hradec Králové, nikoli v řízení o regresní náhradě.

V duplice žalobce znovu upozornil na skutečnost, že rozhodnutí přestupkového orgánu se neshoduje se skutkovým dějem, který ve svém rozhodnutí uvádí OSSZ, resp. žalovaná. Přitom tento rozpor žalobce považuje na jednu z nejdůležitějších skutečností v projednávaném případě. Za liché označil tvrzení žalované, že měl námitky ohledně skutkových rozporů v řízení o přestupku. Žalobce však proti závěrům a dokazování provedenému v přestupkovém řízení ničeho nenamítal, protože závěrem v tomto řízení bylo, že nedošlo k pracovní neschopnosti. Proto jednání pachatele přestupku (žalobce) nemohlo přivodit následky, které jsou mu kladeny za vinu právě až v tomto řízení o regresní náhradě.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání dle jeho ustanovení § 51, když účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

Z listin založených v předloženém správním spisu vyplynulo a není sporu o tom, že žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Hradec Králové ze dne 15. 11. 2010 (příkazem čj. P/2725/2010/OS1/Hra, který nabyl právní moci dnem 15. 12. 2010) uznán vinným tím, že se dopustil přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších

předpisů, „když dne 3. 10. 2010 v Hradci Králové, Mánesově ul. před domem čp. 915 fyzicky napadl úderem pěstí do obličeje V. T. a způsobil mu tak hematom v obličeji a drobné poranění horní končetiny v oblasti lokte“. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je pak dále mimo jiné uvedeno, že napadený uvedl, že jeho poranění si vyžádalo lékařské ošetření bez pracovní neschopnosti. Správní orgán uvedl, že při rozhodování o druhu sankce a její výměry přihlédl právě ke skutečnosti, že poranění nebylo závažné a nevyžádalo si pracovní neschopnost.

Správní spis (stejně jako přílohy žalobce) obsahuje i následující listiny, které předmětnému rozhodnutí (příkazu) předcházely:

V lékařské zprávě vyhotovené dne 3. 10. 2010 ve 3:31 hod. je popsáno ošetření úrazu levého lokte a současně zmíněno, že pacient V. T. uvedl, že vypil 2 piva.

V úředním záznamu o podání vysvětlení poškozeného čj. KFPH-26846-5/PŘ-2010-050210 (vyhotoveného dne 21. 10. 2010) je uvedeno, že dne 3. 10. 2010 ve 2:15 hod. podal vysvětlení V. T., a to z důvodu odhalení trestného činu nebo přestupku a jeho pachatele ve věci fyzického napadení. Po poučení k věci uvedl, že „... včerejšího dne ve večerních a nočních hodinách popíjel různé alkoholické nápoje, seděl s kamarádama v restauraci v Labské kotlině, Hradec Králové. Okolo 1:50 hod. odcházel z restaurace se dvěma kamarádkami ve směru k domovu, když potkali na cestě domů v ulici V Lipkách mladého podnapilého muže.“ Dále pak popsal, jak ho tento muž udeřil pěstí do obličeje a on, že si při pádu na zem poranil loket.

V hlášení ošetřujícího lékaře ze dne 5. 10. 2010, které došlo OSSZ dne 7. 10. 2010, je ohlášena změna diagnózy nemoci V. T., která odůvodňuje dočasnou pracovní neschopnost, přičemž v popisu hlášené události je uvedeno, že k ní došlo dne 3. 10. 2010.

V oznámení přestupku ze dne 1. 11. 2010 oznámila Policie ČR Magistrátu města Hradec Králové, že žalobce je podezřelý z přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., a to, že dne 3. 10. 2010 ve 2:00 hod. v Hradci Králové, ul. Mánesova před domem čp. 915 fyzicky napadl poškozeného V. T.. Kromě popisu události je v něm uvedeno, že poranění si vyžádalo lékařské ošetření bez pracovní neschopnosti.

V záznamu o úrazu ze dne 15. 11. 2010, které zaslal V. T. OSSZ, popsal událost tak, že šel otevřít domovní dveře v Hradci Králové, Mánesově ul. 915, návštěvě a byl napaden procházejícím neznámým mužem, v důsledku čehož mu bylo způsobeno vykloubení levého lokte.

Ve zprávě o výsledku šetření ze dne 28. 11. 2010 zaslané zaměstnavateli poškozeného SV METAL, s. r. o., Policie ČR kromě popisu fyzického napadení V. T. uvedla, že dechovou zkouškou na alkohol bylo vyloučeno, že by poškozený byl v době incidentu pod vlivem alkoholu.

K dotazu OSSZ na dechovou zkoušku alkoholu poškozeného sdělila Policie ČR dne 29. 3. 2012, že dne 3. 10. 2010 nebyla u poškozeného dechová zkouška na alkohol provedena.

Ve sdělení ze dne 14. 5. 2012 k délce pracovní neschopnosti V. T. je posudkovou lékařkou OSST Hradec Králové uveden závěr, že po prošetření případu ze záznamů ze zdravotní dokumentace a konzultace s praktickou lékařkou lze konstatovat, že v léčení V. T. postupovala praktická lékařka dle doporučení odborných lékařů, které V. T. pravidelně navštěvoval.

Ustanovení § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění stanoví, že ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečností rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Odstavec druhý téhož ustanovení stanoví, že jestliže skutečností rozhodné pro vznik nároku na dávku zavinilo více subjektů, odpovídají orgánu nemocenského pojištění společně a nerozdílně. Je-li jednou z těchto osob pojištěnec, kterému byla dávka vyplacena, odpovídají orgánu nemocenského pojištění jen ostatní subjekty; výše regresní náhrady se přitom poměrně sníží. Dle odstavce třetího se regresní náhrada stanoví ve výši vyplacené dávky.

Ze shora uvedeného je dle krajského soudu nepochybné, že žalobce ve smyslu ustanovení § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění způsobil, že v důsledku jeho protiprávního jednání došlo ke skutečnosti rozhodné pro vznik nároku na dávku. To lze jednoznačně dovodit z výroku rozhodnutí (příkazu) Magistrátu města Hradec Králové ze dne 15. 11. 2010, čj. P/2725/2010/OS1/Hra, kterým bylo pravomocně rozhodnuto o jeho vině ze spáchání předmětného přestupku, a to jako o vině jediného subjektu.

Takto jednoznačný závěr však nelze dle názoru krajského soudu učinit ohledně výše regresní náhrady, kterou žalovaná, resp. OSSZ, uložila zaplatit žalobci. Zmíněné rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové samozřejmě nic o regresní náhradě nehovoří, tuto záležitost musela zdokumentovat a vyhodnotit žalovaná, resp. OSSZ. Při tomto hodnocení pak nelze pominout ustanovení § 125 zákona o nemocenském pojištění o krácení nebo odnětí nemocenského, a to zejména jeho odstavec první, který stanoví, že pojištěnci, který porušil režim dočasně práce neschopného pojištěnce, může být nemocenské dočasně kráceno nebo odňato.

V tomto směru je však nutno zcela přisvědčit námitkám žalobce, že předložené listiny obsahují rozpory ve skutkových okolnostech, a to právě ve vztahu k otázce, zda poškozený neporušoval režim dočasně práce neschopného pojištěnce. Z některých listin totiž vyplývá, že poškozený byl v době úrazu mimo své bydliště v restauraci v Labské kotlině, kde pil alkoholické nápoje, a když odcházel s kamarádkami, došlo cestou v ulici V Lipkách k předmětnému napadení, naproti tomu v jiných listinách je uvedeno, že k úrazu došlo při vyprovázení návštěvy v místě jeho pobytu v Mánesově ulici. Správní orgány se však tímto zásadním rozporem ve

skutkových okolnostech dostatečně nezabývaly, přestože jde o skutečnost, která by měla vliv na určení výše regresní náhrady, jestliže by bylo prokázáno, že v době rozhodné pro výplatu nemocenské zde byly dány skutečnosti odůvodňující zkrácení nebo odejmutí nemocenského vyplácené poškozenému. Nelze akceptovat pouhé konstatování žalovaného, že vzhledem k tomu, že toto oprávnění již zaniklo, nemůže již ke krácení nebo odejmutí nemocenského dojít. Pokud by bylo prokázáno, že poškozený porušoval v rozhodné době režim dočasně práce neschopného pojištěnce, mělo být toto řádně vyhodnoceno a nárok orgánu nemocenského pojištění z titulu regresní náhrady snížen o celou tomu odpovídající částku ve smyslu ustanovení § 125 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, a to přesto, že tomuto orgánu již lhůta k využití tohoto oprávnění uplynula. Orgán nemocenského pojištění je totiž ten, který vykonává dohled nad dodržováním léčebného režimu pojištěnců, a pokud takové porušení neodhalí včas, musí to jít k jeho tíži.

Krajský soud uzavírá, že správní orgány se přes zcela důvodné pochybnosti uvedenou skutečností dostatečně nezabývaly, neprovedly řádné dokazování a nezjistily tak všechny skutečnosti rozhodné pro stanovení regresní náhrady. Výši vyplácené dávky ve smyslu ustanovení § 126 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění je totiž nutno chápat jako výši správně vyplacenou, tj. po zohlednění odůvodněného krácení či odnětí nemocenského dle § 125 téhož zákona, a to i když na takové krácení či odnětí zaniklo orgánu nemocenského pojištění oprávnění z důvodu uplynutí lhůty.

Ostatními žalobními námitkami se krajský soud nezabýval, neboť by to bylo za dané situace předčasné.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem za 4 úkony po 2.100,- Kč včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Krajský soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103

odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. září 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu